

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ระหว่างลูกคนแรกและลูกคน
อื่น ๆ

๒. เพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ระหว่างเพศหญิงและชาย ที่อยู่
ในลำดับการเกิดเดียวกัน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๕ ถึง ๑๗ ปี
ซึ่งกำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรม
สามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน ๒ โรง คือ โรงเรียนวัดราชโóรส และ
โรงเรียนสายบันไดสีง จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน เป็นชาย ๑๕๐ คน และหญิง ๑๕๐ คน กลุ่ม
ตัวอย่างทั้งหมดแบ่ง เป็น ๕ กลุ่ม ตามลำดับการเกิดและเพศดังนี้

ลูกชายคนแรก ๗๕ คน

ลูกสาวคนแรก ๗๕ คน

ลูกชายคนอื่น ๆ ๗๕ คน

ลูกสาวคนอื่น ๆ ๗๕ คน

ทุกคนจะต้องมาจากการอุบัติภัย ๒ ถึง ๔ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบสำรวจสถานภาพทางครอบครัว ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ตั้งไว้ แบบสำรวจนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ เพศ ลำดับการเกิดและจำนวนพื้นอัง

๒. แบบสอบถามแรงจูงใจไฟสมฤทธิ์ ของประสาท บันหรงกร ซึ่งสร้างขึ้นจาก การศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจไฟสมฤทธิ์ มีจำนวน ๕๐ ข้อ ข้อความในแบบสอบถามจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น รวมถึงลักษณะนิสัยที่ผู้ตอบมักกระทำ เป็นกิจวัตร ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale)

การดำเนินการวิจัย

๑. ฉบับภาษาไทย เรียนที่จะใช้เลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

๒. เลือกกลุ่มตัวอย่างจากแบบสำรวจสถานภาพทางครอบครัว โดยพิจารณาจาก เกณฑ์ตั้งไว้ ได้กลุ่มตัวอย่างรวม ๗๐๐ คน อายุ ๑๕-๑๗ ปี ชาย ๑๕๐ คน หญิง ๖๕๐ คน แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ศิօลูกคนโトイชายและหญิง สุกคนอื่น ๆ ชายและหญิง แต่ละกลุ่มมีจำนวน ๗๕ คน ทุกคนมาจากครอบครัวที่มีลูก ๒ คนถึง ๔ คน

๓. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามแรงจูงใจไฟสมฤทธิ์

๔. นำกระดาษคำตอบไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ แล้วจึงนำไปปริเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หาค่ามัธยม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนแรงจูงใจไฟสมฤทธิ์จากกลุ่มตัวอย่าง

๒. วิเคราะห์ความแปรปรวน ๒ ชั้น (Two-way Analysis of Variance) จากคะแนนแรงจูงใจไฟสมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีลำดับการเกิดและเพศเป็นตัวแปร อิสระ คะแนนแรงจูงใจไฟสมฤทธิ์เป็นตัวแปรตาม

ผลการวิจัย

๑. ลูกคนโตมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์มากกว่าลูกคนอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒. แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ระหว่างเพศชายและหญิง เชิงอยู่ในลำดับการเกิดเดียว กัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

จากการวิจัยพบว่า ลำดับการเกิดมีผลต่อระดับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ของบุคคลนั้นศื่อลูกคนโตมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูงกว่าลูกคนอื่น ๆ ดังนั้นจึงเป็นข้อที่พ่อแม่ควรจะคำนึงถึงในการเลี้ยงดูลูกทุกคน การเลี้ยงลูกโดยตั้งมาตรฐานความสำเร็จของลูกไว้สูง ทำให้ลูกมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูง เช่นลูกคนโตนั้น แสดงให้เห็นว่าพ่อแม่ต้องการให้ลูกทุกคนมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูงแล้ว ควรจะได้อบรมเลี้ยงดูลูกคนอื่น ๆ ให้คล้ายคลึงกับลูกคนโตด้วย แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์นี้เป็นสิ่งที่จะผลักดันให้บุคคลก้าวไปสู่ความสำเร็จในชีวิตได้มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ต่ำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

๑. เพื่อให้ผลงานวิจัยสมบูรณ์ขึ้น ควรจะได้มีการศึกษาเรื่องลำดับการเกิดและแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์อีก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่สูงมาจากการตั้งครรภ์ ด้วย เพื่อเป็นตัวแทนของเด็กวัยรุ่นไทยอย่างแท้จริง

๒. การวิจัยครั้งต่อไป ควรจะได้มีการควบคุมตัวแปรทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจ และเพศของพื้นท้อง

๓. ควรจะได้มีการวิจัยเรื่องลำดับการเกิดและแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ โดยเปรียบเทียบแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ของบุคคลที่มาจากขนาดครอบครัวต่างกันด้วย

๔. ควรจะได้มีการศึกษาเรื่องลำดับการเกิดและแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ในระดับขั้นอื่น ๆ เช่นระดับประถมศึกษา ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

๕. ควรจะได้ศึกษาเกี่ยวกับลำดับการเกิดและตัวแปรอื่น ๆ ด้วย เช่นพฤติกรรมการแข่งขัน การปรับตัว เป็นต้น